

Sygn. akt V CSK 451/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku T. [...] S.A. z siedzibą w K.
przy uczestnictwie L. S., E. S. i Skarbu Państwa-Starosty Z.
o zasiedzenie służebności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania L. S. i E. S. od
postanowienia Sądu Okręgowego w C.
z dnia 12 marca 2015 r., sygn. akt VI Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz wnioskodawcy T. S.A. w K..**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestników L. S. i E. S. od postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 12 marca 2015 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych

funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Zdaniem skarżących, w niniejszej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne wymagające wyjaśnienia, czy przedsiębiorstwo państwowe mogło objąć należącą do Skarbu Państwa nieruchomość w posiadanie w zakresie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu w związku z likwidacją jednolitego funduszu własności państwowej, czy dopiero gdy nieruchomość ta straciła przymiot nieruchomości państwowej. Poza sformułowaniem tego zagadnienia skarżący ani nie sprecyzowali przepisu prawnego, z którym wiążą to zagadnienie, ani nie przedstawili argumentacji, która wskazywałaby na możliwość wystąpienia jego odmiennych ocen. Nie jest zaś rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por.: postanowienie SN

z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ.; postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienie SN z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Skarżący odnieśli tę przyczynę kasacyjną do zarzutów naruszenia prawa materialnego i przepisów postępowania ujętych w ramach postaw skargi kasacyjnej, ale w przedstawionym uzasadnieniu wniosku brak jest takich argumentów, które wskazywałyby na rażące naruszenie prawa w ustalonym przez Sąd drugiej instancji stanie faktycznym.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Wniosek wnioskodawczynie o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego podlega oddaleniu. W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawczynie wniosła jedynie o oddalenie skargi kasacyjnej w całości i zasądzenie od skarżących uczestników na rzecz wnioskodawczynie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Wnioskodawczynie w uzasadnieniu odpowiedzi wspomniała jedynie, że skarga kasacyjna nie zasługuje na rozpoznanie, ale nie przedstawiła argumentacji za odmową przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skutkuje to tym, że koszty sporządzenia i wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną, w której nie wskazano argumentów dotyczących przyczyn kasacyjnych, uzasadniających odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie mogą być uznane w razie odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania za koszty celowej obrony. Również wniosek o ich zasądzenie związany był z innym oczekiwanym rozstrzygnięciem w postaci oddalenia skargi kasacyjnej (por.: postanowienie SN z dnia 20 sierpnia 2014 r., sygn. akt II CSK 77/14, OSNC 2015, nr 7 - 8, poz. 91, Biuletyn SN 2014, nr 9, s. 9 -

10, postanowienie SN z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. akt II CSK 397/12, www.sn.pl).

[l.n]